

رابطه میزان استفاده از شبکه‌های اجتماعی مجازی با احساس نهایی و خیانت زناشویی در دانشجویان

فریبا در تاج^۱، مریم رجبیان ده زیره^۲، فیروزه فتح‌اللهی^۳، فتانه در تاج^۴

تاریخ پذیرش: ۱۳۹۶/۰۹/۰۵ تاریخ وصول: ۱۳۹۶/۰۹/۱۲

چکیده

هدف پژوهش حاضر بررسی رابطه میزان استفاده از شبکه‌های اجتماعی مجازی با احساس نهایی و خیانت زناشویی در دانشجویان بود. روش تحقیق توصیفی-همبستگی و جامعه آماری شامل کلیه دانشجویان متاح‌الدین دانشگاه پیام نور کرمان بود که تعداد ۱۰۰ نفر از آن‌ها از طریق جدول مورگان و به روش نمونه‌گیری تصادفی ساده به عنوان نمونه انتخاب شدند. ابزار اندازه‌گیری در این پژوهش پرسشنامه احساس نهایی آشر، هایمل و رنشاو (۱۹۸۴) و خیانت زناشویی مرامی و خادمی (۱۳۹۲) بود. تجزیه و تحلیل داده‌ها به روش ضربی همبستگی پیرسون انجام شد. نتایج نشان داد بین میزان استفاده از شبکه‌های اجتماعی مجازی با احساس نهایی در دانشجویان رابطه معنی‌داری وجود ندارد ($P > 0.01$). بین میزان استفاده از شبکه‌های اجتماعی مجازی با احساس نهایی اجتماعی و عاطفی در دانشجویان رابطه معنی‌داری وجود ندارد ($P > 0.05$). بین میزان استفاده از شبکه‌های اجتماعی مجازی با خیانت زناشویی در دانشجویان رابطه معنی‌داری وجود دارد ($P < 0.01$).

واژگان کلیدی: احساس نهایی، احساس نهایی اجتماعی، احساس نهایی عاطفی، شبکه‌های اجتماعی مجازی، خیانت زناشویی، دانشجویان.

۱. دکتری تکنولوژی آموزشی دانشگاه علامه طباطبائی تهران، عضو هیئت‌علمی دانشگاه پیام نور کرمان (نویسنده مسئول) faribadortaj2007@yahoo.com

۲. کارشناس ارشد تکنولوژی آموزشی دانشگاه علامه طباطبائی تهران، مدرس دانشگاه پیام نور، M.Rajabiyani1393@gmail.com

۳. کارشناس ارشد تکنولوژی آموزشی دانشگاه علامه طباطبائی تهران F.fatolahi69@yahoo.com

۴. استادیار گروه معارف اسلامی دانشگاه شهید باهنر کرمان F.dortaj64@gmail.com

مقدمه

فناوری اطلاعات و ارتباطات به عنوان یک فناوری پیشرفته از اصلی‌ترین سرمایه‌گذاری‌های جدید قلمداد می‌شود. اکنون بیش از چهار دهه از اختراع اینترنت می‌گذرد و جهان شاهد رشد بسیار چشمگیر این پدیده بوده است (مغنى زاده و وفاي نجار، ۱۳۹۵). امروزه یکی از فناوری‌های نوین، شبکه‌های اجتماعی مجازی است. ما در عصر شبکه‌ها زندگی می‌کنیم (هانسن و همکاران^۱، ۲۰۱۱) و در تنها چند دهه اخیر، میلیاردها نفر با استفاده خلاقانه از رسانه‌های اجتماعی و با اتصال به شبکه‌ای جهان‌گستر، زندگی شان را تغییر داده‌اند. ما از شبکه‌های اجتماعی مجازی استفاده می‌کنیم تا دوستان و خانواده‌مان را به خود نزدیک‌تر کنیم، به همسایگان و هم‌دانشگاهیان دسترسی یابیم، به بازار محصولات و خدمات نیرو بخشیم (هانسن و همکاران، ۲۰۱۱).

نخستین بار بحث شبکه‌های اجتماعی در دانشگاه ایلی نیوز در ایالت متحده آمریکا در سال ۱۹۶۰ مطرح شد، پس از آن در سال ۱۹۹۷ تحسین سایت شبکه اجتماعی با نام سیکس دیگریس (شش درجه^۲ راهاندازی شد (فتحی، وثوقی و سلمانی، ۱۳۹۳). در سال ۱۳۸۷ بود که مفهوم شبکه‌های اجتماعی به طور گسترده با حضور اورکات در میان کاربران ایرانی رواج پیدا کرد و در مدت کوتاهی آن‌قدر سریع رشد کرد که پس از بزرگی و آمریکا، ایران سومین کشور حاضر در اورکات شد (مجرددی، اسلامی و جمال، ۱۳۹۳).

بر اساس تعریف دیکشنری آکسفورد^۳ شبکه‌های اجتماعی به دو صورت تعریف شده است: ۱. شبکه‌ای از تعاملات اجتماعی و روابط شخصی، ۲. وب سایت اختصاصی یا برنامه‌های دیگر که به کاربران امکان برقراری ارتباط با یکدیگر از طریق ارسال اطلاعات، نظرات، پیام‌ها، تصاویر و ... می‌دهد. در هر دو تعریف از واژه شبکه‌های اجتماعی بر شبکه‌ای از تعاملات تأکید شده است. شبکه‌های اجتماعی سرویس‌هایی هستند که به افراد اجازه می‌دهند: ۱. یک پروفایل عمومی یا تقریباً عمومی را در یک محیط اینترنتی بسازند که شامل بخشی از مشخصاتی است که فرد مایل است دیگران در مورد او بدانند و در صورت تمایل عکس شخص نیز در آن وجود دارد. ۲. لیستی از دوستان خود و تمام کاربرهای این شبکه را در اختیار داشته باشند و برای یافتن دوستان قدیمی خود و ایجاد روابط جدید از آن

1. Hansen & Et al

2. six degrees

3. Oxford english dictionary

استفاده کنند. ۳. امکان نظر دادن بر روی نوشته‌ها و عکس‌های دوستان خود و همچنین چت کردن را دارند (به نقل از سلیمانی، ۱۳۹۴).

به گزارش خبرگزاری مهر (۱۳۹۶) در آماری که از سوی اتحادیه جهانی مخابرات منتشر شده است. ۵۲/۱۸ درصد خانوار ایرانی به اینترنت دسترسی دارند و میزان مشترکان موبایل باند پهن نیز به ازای هر ۱۰۰ نفر ایرانی ۲۰/۲ نفر اعلام شده است. همچنین نتایج نظرسنجی ایسپا (مرکز افکار سنجی دانشجویان ایران) به نقل از سایت خبری تابناک در بهمن ۹۵ نشان داد، ۸۱ درصد جوانان ۱۸ تا ۲۹ سال و ۶۷ درصد گروه سنی ۱۲ تا ۱۷ سال در شبکه‌های اجتماعی عضویت دارند. در بین ایرانیان بیشترین عضویت مربوط به شبکه اجتماعی تلگرام است با ۲۴ میلیون عضویت این آمار نشان‌دهنده استقبال گسترده نسل دانش‌آموز و دانشجو از این فناوری جدید است.

تعامل با دیگران و یادگیری از طریق تجربه، یکی از روش‌های مطلوب برای رشد فکری و اجتماعی دانشجویان است؛ اما زمانی که دانشجویان زمان زیادی را با اینترنت و شبکه‌های اجتماعی مجازی سپری می‌کنند، انگیزه‌اش برای تعامل با دیگران کم شده، توانایی کمتری در حفظ دوستی‌های واقعی داشته، وقت کمتری را صرف صحبت با خانواده نموده و احساس تنها‌یی و انزوا روزبه روز در او گسترش می‌یابد (فرهادی‌نیا و همکاران، ۱۳۹۴). امروزه با توجه به پیشرفت تکنولوژی و ماشینی شدن زندگی، یک پدیده شایع در جهان احساس تنها‌یی است که بیشتر مردم با آن دست به گریبان هستند؛ به‌طوری که نیاز به خدمات مشاوره‌ای در کیلینیک‌های روان‌شناختی روزبه روز در حال افزایش است. این احساس در روانشناسی سابقه‌ای کوتاه دارد؛ اما در فلسفه، ادبیات و مذهب آثار بسیاری را می‌توان یافت که به آن پرداخته‌اند (بانکوک، ۱۹۶۸؛ به نقل از کرواس و پارلو^۱، ۲۰۰۸). احساس تنها‌یی زمانی به وجود می‌آید که تماس و رابطه فرد با دیگران کاذب باشد؛ به‌نحوی که تجربه عاطفی مشترکی برای این رابطه دو جانبه فرد با دیگران متصور نباشد و انسان در فرایند تماس با دیگران، ارتباط حقیقی و صمیمانه نداشته است (ون هالست و همکاران^۲، ۲۰۱۲). احساس تنها‌یی تجربه ناخوشایندی است که در پاسخ به نارسانی‌های کمی یا کیفی در روابط اجتماعی ظاهر می‌شود (پیلاو و پرلمان^۳، ۱۹۸۲).

1. Krause-Parelo

2. Vanhalst & Et al

3. Peplau & perlman

شبکه اجتماعی می‌تواند زمینه‌ساز افزایش خیانت زناشویی و کاهش روابط در زوجین شود. امروزه یکی از زمینه‌های زندگی، مسئله خیانت است. خیانت در ازدواج به معنی بی‌وفایی و عدم تعهد به ازدواج و برقراری هرگونه ارتباط عاطفی و جنسی با جنس ناهمسان است. خیانت در ازدواج عامل بزرگ عدم رضایت زناشویی و همچنین زمینه اصلی تعارض‌ها و ناسازگاری‌های زناشویی و جنسی (پلات و همکاران^۱؛ به نقل از مدرسي، ۱۳۹۳؛ اسماعيلي کیا، ۲۰۱۳) و یکی از برجسته‌ترین مشکلات در روابط زناشویی و طلاق زوجین به شمار آورده می‌شود (شعاع کاظمی و مؤمنی جاوید، ۲۰۱۵). پژوهش‌ها نشان داده‌اند که روابط فرا زناشویی در جوامع امروزی و نوین رخدادی شایع شده است و همه‌گیرترین چالشی است که پای زوجین را به درمان می‌گشاید (گوردون و همکاران^۲؛ ۲۰۰۴؛ باگاروزی^۳؛ ۲۰۰۸؛ عسکرپور و مظاهري^۴؛ ۲۰۱۶؛ به نقل از کمال‌جو و همکاران، ۱۳۹۵).

خیانت زمانی اتفاق می‌افتد که یکی از زوج‌ها بر این باور باشد که زندگی زناشویی او وفادارانه است؛ در صورتی که زوج دیگر به طور پنهانی این پیمان را شکسته است (مؤمنی و نادری، ۱۳۹۳)؛ اما امروزه با توجه به دگرگونی در روابط اجتماعی و همچنین تغییر در نگرش‌ها علاوه بر روابط جنسی به‌طور خاص، داشتن سر و سر با فرد دیگر، شیفتگی و محبت نامتعارف، روابط عاطفی فراتر از دوستی عادی، استفاده از پورنوگرافی، ارتباط نامتعارف در فضاهای مجازی نیز در این تعریف می‌گنجد (چویک^۵؛ ۲۰۱۳؛ به نقل از قاسمی، سودجانی و شریفی، ۱۳۹۶).

عوامل محیطی، روانی و اجتماعی متفاوتی بر عملکرد افرادی که احساس تنها‌یی دارند، اثر می‌گذارد. اگر افراد توانند در محیط طبیعی یک رابطه خوب برقرار کنند، ممکن است برای پر کردن این خلاصه ارتباطی به شبکه‌های اجتماعی مجازی پناه ببرند. در زمینه ارتباط بین اینترنت و احساس تنها‌یی، رینگلند^۶ (۱۹۹۳) و ترکل^۷ (۱۹۹۵) اولین محققانی بودند که ارتباط بین اینترنت و تعاملات اجتماعی، به کامی روانی و احساس تنها‌یی را به تصویر کشیدند.

-
1. Platt & Et al
  2. Shoa Kazemi & Momeni Javid
  3. Grodon & Et al
  4. Bagarossi
  5. Askarpour & Mazhaeri
  6. Chuick
  7. Rheingold
  8. Turkle

سپس کرات و همکاران^۱ (۱۹۹۸) در الگوی خود نشان دادند که استفاده بیش از حد از اینترنت منجر به احساس تنها می‌شود. احساس تنها به عنوان فرآورده استفاده بیش از حد از اینترنت معروف شد؛ زیرا کاربران را از روابط واقعی زندگی دور می‌کند. همچنین پژوهشگران عواملی چون نقش تسهیل‌گری تلفن همراه و اینترنت را در روابط فرازناشویی و مهم و مؤثر دانسته‌اند (فتحی و همکاران، ۱۳۹۲). عامل دیگری که با روابط فرازناشویی و شبکه‌های اجتماعی مجازی در ارتباط است نارضایتی جنسی و زناشویی است (عبدی و همکاران، ۱۳۹۱؛ کوینا و همکاران^۲، ۲۰۱۴). پژوهش‌های فراوانی روشنگر این یافته است که روابط فرازناشویی کلان‌ترین دلیل فروپاشی روابط همسران و تعارضات زناشویی است (به نقل از پلات و همکاران، ۲۰۰۸؛ به نقل از مدرسی و همکاران، ۱۳۹۳). منصوری (۱۳۹۶) پژوهشی با عنوان نقش میانجی گر احساس تنها در رابطه بین سرمایه اجتماعی و گرایش به شبکه‌های اجتماعی انجام داد. نتایج نشان داد که بین احساس تنها و گرایش به استفاده از شبکه‌های اجتماعی در دانشجویان رابطه معنادار وجود دارد.

حسینوند و سواری (۱۳۹۷) پژوهشی با عنوان "مقایسه ویژگی‌های شخصیتی و احساس تنها میان دانشجویان کاربر و غیرکاربر شبکه‌های اجتماعی" انجام دادند. یافته‌ها نشان داد که میانگین نمرات شخصیت برون‌گرایی، شخصیت باز بودن و احساس تنها میان دانشجویان کاربر شبکه‌های اجتماعی از دانشجویان غیرکاربر بیشتر بوده و از آن جهت بین میانگین نمرات آنان تفاوت آماری معناداری مشاهده شد.

حیدریان (۱۳۹۶) پژوهشی با عنوان "رابطه بین میزان و نحوه استفاده از شبکه‌های اجتماعی، بلوغ زودرس، احساس تنها، ارتباط با جنس مخالف و عملکرد تحصیلی در دانش آموزان دختر متوجه اول شهرستان آبادان" انجام داد. نتایج این پژوهش نشان داد: الف) بین میزان و نحوه استفاده از شبکه‌های اجتماعی با احساس تنها در دختران رابطه معناداری وجود دارد. ب) بین میزان استفاده از شبکه‌های اجتماعی با ارتباط با جنس مخالف در دختران رابطه معناداری وجود ندارد (ج) بین میزان استفاده از شبکه‌های اجتماعی با بلوغ زودرس در دختران رابطه معناداری وجود دارد.

1. Kraut & Et al
2. Kewna & Et al

مقدم (۱۳۹۵) پژوهشی با عنوان "بررسی تأثیر حضور زنان متأهل در شبکه‌های اجتماعی بر رضایت زناشویی زوجین (مطالعه موردی زنان متأهل شهر تهران)" انجام دادند. نتایج نشان داد که افزایش حضور و زمان استفاده از شبکه‌های اجتماعی باعث کاهش رضایت زناشویی در زنان متأهل می‌شود. همچنین، حضور در شبکه‌های اجتماعی باعث کاهش توانایی زوجین در حل تعارضات فی‌مابین، استفاده از اوقات فراغت، فرزندپروری، رابطه با دوستان و بستگان می‌شود.

نورانی و همکاران (۱۳۹۴) پژوهشی با عنوان "بررسی رابطه بین استفاده از شبکه‌های اجتماعی بر اعتیاد به اینترنت و احساس تنها بی در دانش آموزان" انجام داد. یافته‌ها نشان داد که بین استفاده از شبکه‌های اجتماعی و احساس تنها بی رابطه معنی‌داری مشاهده نشد. در بین دختران و پسران در استفاده از شبکه‌های اجتماعی تفاوت معنی‌داری وجود داشت. در بین دو گروه با اعتیاد بالا و پایین اینترنت تفاوت معنی‌دار در میزان احساس تنها بی وجود داشت. پرتو و موسوی (۱۳۹۴) پژوهشی با عنوان تأثیر استفاده از شبکه‌های اجتماعی فضای مجازی (اینترنت و تلفن همراه) و شبکه‌های تلویزیونی خارج از کشور (ماهواره) بر میزان رضایت، سازگاری و صمیمیت زناشویی دانشجویان متأهل انجام دادند. نتایج پژوهش نشان داد با افزایش ساعت استفاده از شبکه‌های اجتماعی فضای مجازی اینترنت، متغیر رضایت زناشویی، سازگاری و صمیمیت زناشویی کاهش معنی‌داری پیدا می‌کند. در مجموع نتایج به دست آمده میان آن بود که استفاده از شبکه‌های اجتماعی اینترنت، موبایل و شبکه‌های تلویزیونی خارج از کشور (ماهواره) رضایت، سازگاری و صمیمیت زناشویی را تهدید می‌کند.

حسن^۱ (۲۰۱۸) پژوهشی با عنوان "کاربرد رسانه‌های اجتماعی: تأثیر بر احساس افسردگی و تنها بی" انجام داد. نتایج نشان داد که در مجموعه ۵۱ درصد از مردم ادعایی کنند که احساس افسردگی یا تنها بی نداشتند. به این معنی که تقریباً نیمی از پاسخ‌دهندگان حداقل در برخی موارد احساس افسردگی و تنها بی دارند. یافته‌های تحقیق نشان داد افرادی که درآمد بیشتری دارند کمتر احساس افسردگی و تنها بی می‌کنند. کاربرد سایت‌های رسانه‌های اجتماعی باعث افزایش احساس افسردگی و تنها بی نمی‌شود. رعنایی و همکاران^۲ (۲۰۱۶) پژوهشی با عنوان "تأثیر تنها بی در استفاده از سایت‌های شبکه اجتماعی و رفتارهای مرتبط با

1. Jensen

2. Ranaeiy & Et al

آن" انجام دادند. نتایج نشان داد تفاوت معنی‌داری در زمان صرف شده در سایت‌های شبکه اجتماعی و همچنین دلایل استفاده از شبکه‌های اجتماعی مجازی وجود ندارد؛ اما رفتارهای اینترنتی نشان داد یک تفاوت معنی‌داری بین افرادی که تنها هستند و افرادی که تنها نیستند وجود دارد. میلوسویچ^۱ (۲۰۱۴) پژوهشی با عنوان "پیش‌بینی کننده‌های اعتیاد به شبکه‌های مجازی" در صربستان دریافتند که عواملی مانند عزت‌نفس، خودکارآمدی پایین و درون‌گرایی و احساس تنها بیالا با استفاده بیش از حد از شبکه‌های مجازی مرتبط است. راسل و کلیتون^۲ (۲۰۱۴) پژوهشی با عنوان "چرخ سوم: تأثیر استفاده از شبکه اجتماعی توییتر در رابطه با خیانت و طلاق" انجام دادند. نتایج پژوهش نشان داد که استفاده فعال توییتر منجر به افزایش بیشتر میزان مناقشه‌های مربوط به توییتر در میان همسران زندگی می‌شود که این بهنوبه خود به خیانت، انحلال و طلاق می‌شود. این تأثیر مستقیم به مدت زمان روابط عاشقانه وابسته نیست. نورتون و همکاران^۳ (۲۰۱۴) در تحقیقی با عنوان رابطه شبکه‌های اجتماعی با رعایت کردن مرزهای زناشویی نشان دادند که استفاده بیشتر از شبکه‌های اجتماعی با کاهش مرزهای روابط زناشویی همراه بوده است. دایگو و همکاران^۴ (۲۰۱۳) پژوهشی با عنوان "بررسی ارتباط بین انتخاب شبکه‌های اجتماعی دانشجویان دانشکده‌ی علوم تربیتی و احساس تنها آنان" انجام داد. نتایج نشان داد که روابط معناداری بین نمرات احساس تنها دانشجویان و انتخاب شبکه‌های اجتماعی وجود دارد و همچنین بیان شده است که نمرات احساس تنها دانشجویان بر اساس استفاده دانشجویان از تعداد شبکه‌های اجتماعی افزایش می‌یابد.

نوئل^۵ (۲۰۱۲) پژوهشی با عنوان "رضایت زناشویی و شبکه‌های اجتماعی با تأکید بر ازدواج و فرهنگ آفریقاًی آمریکایی" انجام داد. نتایج نشان داد که تفاوت‌های جنسیتی، شبکه اجتماعی خانوادگی، شبکه اجتماعی دوستی، حمایت احساسی و هیجانی اثرباره منفی بر رضایت زناشویی دارد. علاوه بر مزیت‌ها و تسهیلاتی که اینترنت برای افراد ارائه کرده، تأثیرات نامطلوبی نیز به همراه داشته است. با توجه به اینکه در بین مسائل و مشکلات روانی اجتماعی جوانان استفاده بیش از حد از اینترنت از موارد مهم و اساسی است که مانند

1. Milosovic-Dordvic
2. Russell & Clayton
3. Norton & Et al
4. Duygu & Et al
5. Noelle

تمام اعتیادهای دیگر با علائمی از قبیل اضطراب، احساس تنها‌یی، افسردگی، کج‌خلفی، ضعف اعتماد به نفس و ... همراه است. این نوع اعتیاد نیز نه فقط پیامدهای روانی اجتماعی دارد، بلکه در جنبه‌های جسمی، مالی و فرهنگی نیز آسیب‌های زیادی را بر جوانان تحمل می‌کند. نبود روابط پایدار و صمیمی با دیگران، نداشتن اعتماد به نفس و به‌طور کلی، شکست در عرصه‌های گوناگون زندگی، زمینه را برای گرایش دانشجویان به اینترنت و شبکه‌های اجتماعی مجازی فراهم می‌کند. بروز آسیب‌های نو ظهور می‌تواند زمینه‌ساز نوع جدیدی از آسیب‌های اجتماعی و روانی باشد؛ بنابراین ضروری است تا میزان احساس تنها‌یی سنجدیده شود تا مشخص شود که آیا شبکه اجتماعی زمینه‌ساز مشکلات روانی اجتماعی مانند احساس تنها‌یی است و میزان احساس تنها‌یی را تغییر می‌دهد. با توجه به اهمیت کارکرد متعادل خانواده و اهمیت جلوگیری از متلاشی شدن آن، شناخت عوامل مرتبط با رضایت زناشویی که پایه استحکام بخش زندگی خانوادگی است، ضروری به نظر می‌رسد. می‌توان انتظار داشت که با افزایش رضایتمندی زناشویی، بسیاری از مشکلات روانی، عاطفی و اجتماعی خانواده‌ها و در کل جامعه کاهش می‌یابد. از جمله این عوامل به‌ویژه در زمان حاضر میزان استفاده افراد از شبکه‌های اجتماعی است (پورمیدانی، نوری و سیدشفتی، ۱۳۹۳). در واقع شبکه‌های از جمله عواملی هستند که می‌تواند در هدایت و تربیت و سازندگی و بالا بردن شعور اجتماعی افراد و به سبب آنان رضایت زناشویی نقش مؤثری ایفا می‌کند و بر عکس آن نیز می‌تواند اتفاق یافتد؛ یعنی اگر جهت آن خلاف خیر و صلاح عمومی باشد می‌تواند باعث گمراهی و انحراف و فساد و آلودگی و گاه بزهکاری و تعارضات زناشویی، کاهش رضایت زناشویی و در نتیجه خیانت زناشویی گردد (بانک ناتاشازیتل، ۲۰۱۴). پژوهش حاضر، با هدف رابطه بین میزان استفاده از شبکه‌های اجتماعی مجازی با احساس تنها‌یی و خیانت زناشویی در دانشجویان انجام گرفته است.

فرضیه‌های پژوهش عبارتند از:

بین میزان استفاده از شبکه‌های اجتماعی مجازی با احساس تنها‌یی در دانشجویان رابطه وجود دارد.

بین میزان استفاده از شبکه‌های اجتماعی مجازی با مؤلفه‌های احساس تنها‌یی در دانشجویان رابطه وجود دارد.

بين میزان استفاده از شبکه‌های اجتماعی مجازی با خیانت زناشویی در دانشجویان رابطه وجود دارد.

روش

با توجه به موضوع تحقیق، این تحقیق از نظر هدف کاربردی و از نظر روش همبستگی است. جامعه آماری شامل دانشجویان متاهل دانشگاه پیام نور کرمان است که حدود ۱۰۰ نفر انتخاب شدند و به روش نمونه‌گیری تصادفی ساده پرسشنامه توزیع و داده‌های به دست آمده مورد تعزیز و تحلیل قرار گرفت. به‌منظور اندازه‌گیری متغیرهای پژوهش از دو پرسشنامه احساس تنهاي و خیانت زناشویی استفاده شد:

پرسشنامه احساس تنهاي (SLFC): در پژوهش حاضر از مقیاس تنهاي آشر، هایمل و رنساو^۱ (۱۹۸۴) استفاده شد. این مقیاس دارای ۲۴ سؤال است که ۸ سؤال آن انحرافی است و به موضوعات مورد علاقه آزمودنی‌ها مربوط است؛ اما در نمره گذاري مقیاس احساس تنهاي از آن‌ها استفاده نمی‌شود؛ بنابراین سؤال‌های اصلی مقیاس ۱۶ سؤال است. نمره گذاري سؤال‌ها روی یک مقیاس ۵ درجه‌ای از "کاملاً همین‌طور است" در یکسو، تا "اصلاً این‌طور نیست" از سوی دیگر صورت می‌گیرد. علاوه بر آن، تعدادی از سؤال‌ها در جهت مخالف با سایر سؤال‌ها نمره گذاري می‌شوند؛ به عنوان مثال اگر به گزینه "همشه این‌طور است" در سؤال دوستان زیادی دارد، نمره ۱ تعلق گیرد؛ این گزینه در سؤال "کسی ندارم که با او حرف بزنم" نمره ۵ دریافت می‌کند. دلیل این تغییر آن است که نمره ۵ در هر صورت نشانگر بیشترین میزان احساس تنهاي در هر کدام از سؤال‌ها باشد (چاری و خیر، ۱۳۸۱). پرسشنامه احساس تنهاي آشر و همکاران دارای دو مؤلفه احساس تنهاي عاطفي و احساس تنهاي اجتماعي است. ۱۰ سؤال آن مربوط به تنهاي عاطفي و ۶ سؤال آن مربوط به تنهاي اجتماعي است. سؤالات ۹-۸-۲۱-۲۰-۱۷-۳-۱۸-۲۴-۲۱-۲-۱۴-۶-۲۰-۱۴-۱-۱۰-۴-۸-۲۲ مربوط به تنهاي اجتماعي است. اعتبار مقیاس احساس تنهاي آشر و همکاران در پژوهش ولیمالاي^۲ (۲۰۱۰) ۰/۸۸ به دست آمد. اعتبار مقیاس احساس تنهاي (SLFS) با استفاده از ضریب آلفای کرونباخ محاسبه شد. نتایج نشان داد که اعتبار مقیاس احساس تنهاي برای کل مقیاس ۰/۸۴، برای خرد مقیاس احساس

1. Asher, Hymel & Renshaw
2. Vellymalay

نهایی عاطفی ۰/۸۲ و برای خردۀ مقیاس احساس تنها‌ی اجتماعی نیز ۰/۷۱ به دست آمد که رضایت‌بخش هستند. نمره بین ۴۸ تا ۲۴: احساس تنها‌ی در دانشجویان پایین است؛ نمره بین ۴۸ تا ۷۲: احساس تنها‌ی در دانشجویان متوسط است و نمره بالاتر از ۷۲: احساس تنها‌ی در دانشجویان بالا است. سوال‌های ۲، ۵، ۷، ۱۱، ۱۳، ۱۵، ۱۹ و ۲۳ گویه‌های انحرافی و سرگرم‌کننده هستند و سوال‌های ۱، ۴، ۸، ۱۰، ۱۶ و ۲۲ به صورت معکوس نمره‌گذاری می‌شوند.

پرسشنامه خیانت زناشویی^۱: ساخت و هنجاریابی مقیاس خیانت زناشویی در جامعه ایرانی توسط مرامی و خادمی در سال ۱۳۹۲ روی ۴۸۴ زوج متاهل و مجرد اجرا شد (مرامی، ۱۳۹۲). در این مقیاس سیزده عنصر یافت شد که این سیزده عنصر، چهار عامل بزرگ را تبیین می‌کنند که عامل یک (جهانی شدن) شامل ۳ خردۀ مقیاس بود و در برگیرنده اینترنت، ماهواره و الگوپذیری از جوامع غربی است؛ عامل دو (جنسی) شامل ۳ خردۀ مقیاس که در برگیرنده افکار جنسی، رفتار جنسی، الگوبرداری جنسی است و عامل سه (شخصیتی) شامل ۴ خردۀ مقیاس که در برگیرنده شخصیت‌های وابسته، خودشیفته، هیجانی، دلبلste نایمن است و عامل ۴ (خانوادگی) شامل ۳ خردۀ مقیاس است که در برگیرنده ارتباطات خانوادگی، ساختار خانوادگی و ازدواج تحمیلی است. پرسشنامه به صورت پنج گزینه‌ای لیکرتی شامل «مخالفم»، «نه موافق و نه مخالف»، «موافقم» و «کاملاً موافقم» است. پرسشنامه برای هر یک از ماده‌ها، پنج گزینه است که برای آنها نمره‌ای از ۰ تا ۴ تعلق می‌گیرد که بر حسب جهت سوالات، متفاوت است. جهت تعیین پایایی مقیاس، از روش ضریب آلفای کرونباخ استفاده شده است. ضریب آلفای کرونباخ در پژوهش فوق برای کل پرسشنامه برابر ۰/۹۳، عامل ۱ (جهانی شدن) پرسشنامه برابر ۰/۸۰، عامل ۲ (جنسی) پرسشنامه برابر ۰/۸۰، پایایی عامل ۳ (شخصیتی) پرسشنامه برابر ۰/۸۹ و پایایی عامل ۴ (خانوادگی) پرسشنامه، برابر ۰/۷۰ بوده است. همچنین در این پژوهش برای بررسی روایی پرسشنامه از روش تحلیل مواد استفاده شد. ضرایب همبستگی به دست آمده برای نمره کل پرسشنامه در دامنه ۰/۶۱ تا ۰/۹۲ قرار داشت (مرامی و خادمی، ۱۳۹۲). پایایی این پرسشنامه در تحقیق حاضر از طریق آلفای کرونباخ ۰/۹۲ به دست آمد.

1. Marital Infidelity Questionnaire

یافته‌ها

جدول ۱. یافته‌های توصیفی مربوط به متغیرهای پژوهش

متغیرها	خیانت زناشویی	تنها وی عاطفی	تنها وی اجتماعی	احساس تنها وی	میزان استفاده از شبکه‌های اجتماعی	حداقل حداکثر میانگین انحراف معیار کجی کشیدگی
	۰/۲۰	۰/۴۸	۳۲/۰۷	۸۹/۲۳	۱۶۵	۰/۲۹
	۰/۲۶	۰/۰۰۲	۲/۵۳	۲۱/۸۳	۲۹	۵/۲۹
	۰/۷۰	۰/۸۷	۶/۳۲	۱۹/۵۳	۴۰	۴۱/۳۶
	-۰/۰۱	۰/۳۸	۵/۲۹	۴۱/۳۶	۲۸	-۰/۷۱

جدول (۱) نشان می‌دهد، میانگین انحراف معیار میزان استفاده از شبکه‌های اجتماعی به ترتیب ۴/۶۸ و ۴/۹۷ است. میانگین انحراف معیار احساس تنها وی به ترتیب ۴۱/۳۶ و ۵/۲۹ است. میانگین انحراف معیار تنها وی اجتماعی به ترتیب ۱۹/۵۳ و ۶/۳۲ است. میانگین انحراف معیار تنها وی عاطفی به ترتیب ۲۱/۸۳ و ۳/۵۳ است. میانگین و انحراف معیار نمره کل در متغیر خیانت زناشویی به ترتیب ۸۹/۲۳ و ۳۲/۰۷ بود.

جدول ۲. نتایج ضریب همبستگی پیرسون بین متغیر میزان استفاده از شبکه‌های اجتماعی با احساس تنها وی

Sig	R
۰/۵۱	۰/۰۶

جدول (۲) نشان می‌دهد با توجه به نتایج ضریب همبستگی پیرسون بین متغیر میزان استفاده از شبکه‌های اجتماعی با احساس تنها وی، بین این دو متغیر با $P < 0.06$ رابطه معنی‌داری وجود نداشت ($P > 0.06$). در ادامه با استفاده ضریب همبستگی پیرسون به بررسی رابطه بین متغیر میزان استفاده از شبکه‌های اجتماعی با مؤلفه‌های احساس تنها (عاطفی و اجتماعی) پرداخته شد.

جدول ۳. نتایج ضریب همبستگی پیرسون بین متغیر میزان استفاده از شبکه‌های اجتماعی با مؤلفه‌های احساس تنها وی

Sig	R
۰/۷۸	۰/۰۲
۰/۵۴	-۰/۰۶

همان‌طور که در جدول (۳) مشاهده می‌شود بین متغیر میزان استفاده از شبکه‌های اجتماعی با هر دو مؤلفه احساس تنها‌یاری رابطه معنی‌داری مشاهده نشد ($P > 0.05$).

جدول ۴. نتایج آزمون همبستگی پیرسون بین میزان استفاده از شبکه‌های اجتماعی و خیانت زناشویی

میزان استفاده از شبکه‌های اجتماعی با خیانت زناشویی	۰/۴۱	۰/۱۶	۰/۰۰۱	سطح معناداری	ضریب همبستگی β^2	شاخص آماری

با توجه به جدول (۴) نتایج آزمون ضریب همبستگی پیرسون بین دو متغیر خیانت زناشویی با متغیر میزان استفاده از شبکه‌های اجتماعی با $P = 0.41$ رابطه مثبت و معنی‌دار دارد ($P < 0.01$). یعنی هرچه دانشجویان متأهل دانشگاه پیام نور کرمان ساعات بیشتری از شبکه‌های اجتماعی استفاده می‌کنند میزان خیانت زناشویی در آنان بیشتر است. متغیر میزان استفاده از شبکه‌های اجتماعی ۱۶ درصد از واریانس خیانت زناشویی را پیش‌بینی می‌کرد.

بحث و نتیجه‌گیری

فضای مجازی دنیای وسیع و پیچیده‌ای است که گروه‌ها و افراد مختلف با گرایش‌ها، باورها، اعتقادات و ویژگی‌های متفاوت و گوناگون دیگر در آن زندگی می‌کنند. امروزه شبکه‌های اجتماعی مجازی تمامی حوزه‌ها، معانی، مفاهیم و به‌طور کلی همه‌چیز را تحت تأثیر قرار داده است. ارتباطات شبکه‌ای به مثابة اساس فعالیت ارتباط انسان، در حال دگرگون ساختن تمام ارتباطات انسانی است. عوامل عاطفی و شخصیتی مانند میزان احساس تنها‌یاری که هر یک ما در درون خودمان احساس می‌کنیم می‌تواند بر روی نوع رفتار ما در روابط بین فردی و هم‌چنین راه‌های انتخابی برای شکل‌گیری این روابط تأثیر مهمی داشته باشد. با توجه به اینکه احساس تنها‌یاری بر روی رفتارهای فردی و بین فردی بسیار تأثیرگذار است و امروزه از جمله عواملی است که برای پیش‌بینی رفتار انسان در موقعیت‌های مختلف به کار برده می‌شود و از طرفی استفاده از اینترنت و به دنبال آن استفاده از شبکه‌های اجتماعی به‌خصوص در بین جوانان و نوجوانان سراسر جهان و از جمله ایران به سرعت رو به افزایش است؛ به‌طوری که این روزها به‌عنوان پرکاربردترین سایت‌های اینترنتی معرفی می‌شوند. بررسی عواملی همچون احساس تنها‌یاری می‌تواند ما را در شناخت بیشتر کاربرهای این شبکه‌ها کمک کند. تأثیر شبکه‌های اجتماعی بر زندگی مردم مورد اذعان همه افراد جامعه است؛ شبکه‌های اجتماعی در چند سال گذشته روند نامطلوبی در زندگی مردم داشته‌اند تا جایی که برخی

از استفاده کنندگان به عنوان معتقدان شبکه‌های اجتماعی یاد می‌شوند. برخی از استفاده کنندگان از شبکه‌های اجتماعی تا جایی پیش رفته‌اند که زندگی خانوادگی آنها تحت تأثیر قرار گرفته و مشکلاتی برای آنها به وجود آمده است و گاهی نیز زندگی برخی افراد در اثر استفاده از این شبکه‌ها به مرز و جدایی و طلاق رسیده است. با توجه به اهمیت فضای مجازی در توسعه جوامع آسیب‌های جدی وجود دارد که ضروری است به ریشه‌یابی آن پرداخت. شناخت این عوامل کمک خواهد کرد تا بتوانیم تأثیرات مثبت سایت‌های اجتماعی را در بین کاربران آن افزایش دهیم. همچنین تلاش کنیم تا تأثیرات منفی آن را با حذف این عوامل کاهش دهیم (rstmi و فرج‌بخش، ۱۳۹۶). پژوهش حاضر، با هدف بررسی رابطه میزان استفاده از شبکه‌های اجتماعی مجازی با احساس تنها و خیانت زناشویی در دانشجویان انجام شد.

نتایج فرضیه اول پژوهش نشان داد که بین متغیر میزان استفاده از شبکه‌های اجتماعی با احساس تنها، $P < 0.01$ = رابطه معنی‌داری وجود نداشت (P<0.01). نتایج مربوط به فرضیه اول با پژوهش جس (۲۰۱۸) و رعنایی و همکاران (۲۰۱۶) هماهنگ و همسوست و با پژوهش منصوری (۱۳۹۶)، حیدریان (۱۳۹۶)، حسینوند و سواری (۱۳۹۵)، میلوسویچ و همکاران (۲۰۱۴) و دایگو و همکاران (۲۰۱۳) ناهمسو است. در تبیین این فرضیه می‌توان گفت نتایج پژوهش رستمی (۱۳۹۱) نشان داد که بین ویژگی‌های شخصیتی، سلامت روان و احساس تنها در بین دانشجویان عضو و غیر عضو در فیس بوک تفاوت معناداری وجود ندارد. همچنین پژوهش جس (۲۰۱۸) نشان داد که در مجموعه ۵۱ درصد از مردم ادعا می‌کنند که احساس افسردگی یا تنها بی نداشتند. به این معنی که تقریباً نیمی از پاسخ‌دهندگان حداقل در برخی موارد احساس افسردگی و تنها بی دارند. یافته‌های تحقیق نشان داد افرادی که درآمد بیشتری دارند کمتر احساس افسردگی و تنها بی می‌کنند. کاربرد سایت‌های رسانه‌های اجتماعی باعث افزایش احساس افسردگی و تنها بی نمی‌شود.

برگر¹ (۱۹۹۳) یکی از عوامل ایجاد احساس تنها را سنجش منفی خود و دیگران می‌داند. او می‌گوید افرادی که احساس تنها می‌کنند احتمالاً در سنجش خود و دیگران هنگام رویارویی بین فردی، خیلی سفت و سخت عمل می‌کنند. افرادی که در احساس تنها نمره بالایی می‌گیرند حاضرند ثابت کنند که دیگران آنها را دوست ندارند. وقتی آنها

1. Burger

خودشان خود را قبول ندارند، چطور دیگران باید آن‌ها را قبول داشته باشند؟ این انتظارات منفی همچنین ممکن است که افراد تنها را به اینجا بکشاند که هر نشانه کوچکی را به عنوان طرد تفسیر کنند. این دیدگاه منفی درباره تعاملات اجتماعی می‌تواند توجیه‌کننده مشکل آن‌ها در دوست‌یابی باشد. با توجه به این دیدگاه به‌آسانی می‌توان دریافت که افرادی که احساس تنها‌بی می‌کنند به دلیل نوعی نگاه منفی که در مورد افراد دیگر نسبت به خود دارند کمتر از افرادی که احساس تنها‌بی نمی‌کنند به استفاده از شبکه اجتماعی مجازی پردازنند؛ چرا که این محیط یک محیط اجتماعی است که افراد را به برقراری روابط جدید در آن می‌پردازند و با توجه به افرادی که احساس تنها‌بی می‌کنند تصور می‌کنند که دیگران نگاه خوبی نسبت به آن‌ها ندارند و در واقع آن‌ها را دوست ندارند کمتر تمایل به برقراری رابطه دارند و درنتیجه به میزان کمتر از شبکه‌های اجتماعی مجازی استفاده می‌کنند. علت ناهمسو بودن پژوهش حاضر با این پژوهش‌ها را می‌توان تفاوت جنسیتی، فرهنگی و موقعیت اجتماعی عنوان داشت.

نتایج فرضیه دوم پژوهش نشان داد بین متغیر میزان استفاده از شبکه‌های اجتماعی با هر دو مؤلفه احساس تنها‌بی رابطه معنی‌داری مشاهده نشد ($P < 0.05$). نتایج مربوط به فرضیه دوم پژوهش با پژوهش جس (۲۰۱۸) و رعنایی و همکاران (۲۰۱۶) همسو و با پژوهش میلوسوسیج و همکاران (۲۰۱۴) ناهمسو است. در تبیین فرضیه دوم پژوهش می‌توان گفت نتایج پژوهش رعنایی و همکاران (۲۰۱۶) نشان داد تفاوت معنی‌داری در زمان صرف شده در سایت‌های شبکه اجتماعی و همچنین دلایل استفاده از شبکه‌های اجتماعی مجازی وجود ندارد؛ اما رفتارهای اینترنتی نشان داد یک تفاوت معنی‌داری بین افرادی که تنها هستند و افرادی که تنها نیستند وجود دارد.

با توجه به سنخ نگاری ویس¹ (۱۹۷۳) از احساس تنها‌بی و تمایز بین احساس تنها‌بی عاطفی (فقدان صمیمیت و نزدیکی عاطفی با دیگران) و احساس تنها‌بی اجتماعی (فقدان روابط و شبکه‌های اجتماعی)، به نظر می‌رسد که مکانیزم احساس تنها‌بی در استفاده از شبکه‌های اجتماعی مجازی متفاوت باشد (رایان و زنوس²، ۲۰۱۱). همان‌طور که اشاره شد، افراد برای کاهش سطح تنها‌بی خود را در گیر رفتارهای اجتماعی در اینترنت می‌کنند. رایان

1. Weiss
2. Ryan & Xenos

و زنوس (۲۰۱۱) نشان دادند افرادی که احساس تنها بی خانوادگی دارند بیشتر کاربر فضای مجازی هستند و از نظر احساس تنها اجتماعی و عاطفی این رابطه این پیش‌بینی که غیر کاربران فضای مجازی احساس تنها بالاتری دارند فقط در مورد احساس تنها اجتماعی تأیید شده است و این نتیجه قابل قبول است؛ زیرا افرادی که در شبکه‌های کوچک اجتماعی حضور داشته باشند انگیزه کمتری برای استفاده از فضای مجازی دارند. از آنجایی که انسان موجودی اجتماعی است و بدون این خصیصه زندگی قابل تصور نیست، طبیعی است اگر به هر دلیلی در دنیای واقعی نتواند با دیگران رابطه برقرار کند بهترین راه حضور در اجتماع به صورت مجازی و با استفاده از شبکه‌های اجتماعی است. افرادی که احساس تنها بی می‌کنند از طریق فضاهای مجازی خود را در گیر رفتارهای اجتماعی می‌کنند و از آن به عنوان ابزاری برای عیب‌پوشی استفاده می‌کنند. فضای مجازی به عنوان راه حلی برای گسترش روابط اجتماعی افراد تنها است و نیاز افراد تنها به پیوند جویی با دیگران را برطرف می‌کند و این نیاز به پیوند جویی منجر به اعتیاد به اینترنت و فضاهای مجازی می‌شود؛ علت ناهمسو بودن با این پژوهش میلوسویچ و همکاران (۲۰۱۴) را می‌توان تفاوت بین فرهنگ و موقعیت اجتماعی نمونه‌های پژوهشی عنوان داشت.

نتایج فرضیه سوم پژوهش نشان داد بین دو متغیر خیانت زناشویی با متغیر میزان استفاده از شبکه‌های اجتماعی با $t=41/0=0.41$ رابطه مثبت و معنی‌دار دارد. (P<0.01). نتایج پژوهش با پژوهش مقدم (۱۳۹۵)، پرتلو و موسوی (۱۳۹۴)، راسل و کلیتون (۲۰۱۴)، نورتون و همکاران (۲۰۱۴) و نوئل (۲۰۱۲) همسو است. در تبیین فرضیه سوم پژوهش می‌توان گفت رسانه‌ها و شبکه‌های مجازی همانند فیس بوک، توئیتر، اینستاگرام و ..... امروزه تبدیل به وسیله ابتدائی ارتباط در اکثر کشورها شده است و افراد ساعات زیادی از روز را در این شبکه‌ها می‌گذرانند. این شبکه‌ها علاوه بر مزایایی که دارد، معایب بی‌شماری را نیز داراست. متأسفانه عدم فرهنگ‌سازی مناسب در مورد استفاده از این شبکه‌ها، آسیب‌های جدی را متوجه افراد بهویژه کانون گرم خانواده‌ها کرده است. مهم‌ترین این آسیب‌ها که ضریبه بر پیکره جامعه وارد می‌نماید، افزایش آمار طلاق در بین زوجین به دلیل سردی روابط بین آن‌ها و بعضًا روابط فرازناشویی و خیانت زوجین است. کاهش تعاملات زوجین به دلیل گذراندن ساعات زیادی از روز در این شبکه‌ها، باعث سردی روابط بین آنان و عدم توجه به نیازهای یکدیگر شده و تنش‌های عاطفی و جنسی بین آنان را دامن می‌زنند. همچنین

ممکن است یکی از طرفین در گیر روابط عاطفی با فرد دیگری شده و حضور در این شبکه‌ها نقطه آغاز سوءاستفاده از اعتماد طرف مقابل و خیانت عاطفی و در شکل عمیق‌تر آن، خیانت فیزیکی به همسر است. زندگی خانوادگی با خطراتی گره خورده است که استمرار حیات خانوادگی و سلامت خانواده را مختل می‌کنند. یکی از این خطرها بی‌وفایی در زناشویی است که مشکلات زیادی را در پی دارد (لوادو و همکاران^۱، ۲۰۱۳).

انسان موجودی پیچیده و دارای ابعاد مختلفی است که عوامل مختلفی به صورت مستقیم و غیرمستقیم بر روی رفتارها و عملکردهای او تأثیر خواهد داشت. روان‌شناسان معتقدند که رفتاری که هر فرد از خود نشان می‌دهد تحت تأثیر عوامل مهمی همچون عوامل محیطی، عاطفی و شخصیتی است. یکی از عواملی که می‌تواند بر روی رفتارهای ما و شیوه و میزان برقراری ارتباط ما با افراد دیگر تأثیرگذار باشد میزان تنها‌ی است که هر یک از ما احساس می‌کنیم. قاعده‌تاً استفاده از اینترنت و شبکه‌های اجتماعی مجازی تحت تأثیر این عوامل قرار دارند. انسان در قرن معاصر، با دنیای جدیدی به نام فضای مجازی مواجه شده، که از ویژگی‌های متمایزی با دنیای واقعی برخوردار است. فضای مجازی توانمندی‌هایی برای پیشبرد بهینه امور در اختیار دارد که بشر را قادر می‌کند تا از آن در عرصه‌های سیاسی، اقتصادی، اجتماعی، فرهنگی، صنعتی، بهداشت و درمان و حتی نظامی استفاده ببرد؛ در عین حال آنچه مسلم است این است که بهره‌برداری صحیح و سودمند از این فضا مستلزم رعایت هنجارهایی است که تخطی از آن‌ها می‌تواند باعث آسیب‌هایی شود. کسانی که به این فضا پا می‌گذارند، اگر آموزش‌های صحیحی نبینند، ابتلاء به آسیب‌هایی جبران‌ناپذیر شخصی، اجتماعی و خانوادگی غیرقابل‌اجتناب خواهد بود. به عبارت دیگر گروه دوستان و شبکه‌های اجتماعی، خود منبعی برای سوق دادن فرد به استفاده بیشتر از اینترنت هستند. بنابراین، اینترنت تنها به عنوان شیوه‌ای مقابله‌ای بالحساس تنها‌ی خانوادگی و خلاً عاطفی ایجادشده از جانب خانواده عمل می‌کند نه احساس تنها‌ی اجتماعی. اگر از آن‌ها استفاده درست شود، این شبکه‌ها می‌توانند محیطی مناسب برای ارتباطات اجتماعی فراهم کنند. شبکه‌های اجتماعی، جدا از پیامدهای منفی که برای افراد مجرد دارد باعث بروز مشکلات عمدت‌تری در افراد متأهل وزندگی زناشویی آنان شده است. زنان و مردان متأهل به جای آنکه اوقات آزاد خود را

صرف خانواده و همسر و یا فرزندان خود بگنند، دائم در شبکه‌ها و فضای مجازی پرسه می‌زنند. این رفتار به مرور باعث بروز مشکلات زناشویی می‌شود. البته شرایط، زمانی بحرانی‌تر می‌شود که افراد متأهل به برقراری ارتباط مدامم با افرادی از جنس مخالف می‌پردازند. افراد معتقد‌ند چون ارتباط رودررویی در این فضا وجود ندارد و احتمالاً هرگز یکدیگر را ملاقات نمی‌کنند، لذا این ارتباط بلامانع و خالی از اشکال است درحالی که شکل گرفتن روابط عاطفی و جنسی در خصوص هر یک از زوجین در اینترنت می‌تواند به جدایی همسران از یکدیگر بیانجامد. این رفتار نوعی «خیانت» محسوب شده و یا می‌تواند منجر به کاهش رضایت زناشویی شود (اعتصامی پور، ۱۳۹۵). یکی از آسیب‌های شبکه‌های اجتماعی مجازی کاهش رضایت زناشویی و افزایش خیانت زناشویی است. راه مقابله با آسیب‌های ناشی از شبکه‌های اجتماعی و ممانعت از شکل‌گیری تضاد الگوها و ارزش‌های سنتی و مدرن بین زوجین آن است که خانواده‌ها خود به شناخت دقیق الگوها و ارزش‌های مهم موجود پردازند و نحوه درست استفاده کردن از شبکه‌های اجتماعی را به فرزندان و جوانان خود بیاموزند و با توجه به نفوذ قابل توجه نهاد خانواده در انتقال هنجارها و ارزش‌ها، با استفاده از سبک انتقالی درونی سازی و متقاعد کردن، به صورت ملایم، چنین سبکی را در انتقال الگوهای موردنظرشان مدنظر داشته باشند. زوجین را به استفاده درست و به اندازه از شبکه‌های اجتماعی و دنیای مجازی برای افزایش رضایت زناشویی تشویق کنیم و آن‌ها را از خطرات و تهدیدهای شبکه اجتماعی و دنیای مجازی آگاه کنیم و شبکه‌های اجتماعی سالم و علمی را ایجاد و راه‌اندازی کنیم. با توجه به اهمیت حیاتی خانواده، یکی از شیوه‌های مقابله با تهدیدات فضای مجازی، تقویت مبانی خانواده است. تسهیل ازدواج جوانان، تقویت شرایط اقتصادی خانواده‌ها، افزایش آگاهی‌های خانواده، بستر سازی برای تحکیم ارزش‌های دینی می‌تواند در تقویت مبانی خانواده مؤثر باشد.

منابع

- اعتصامی پور، راضیه. (۱۳۹۵). بررسی تأثیر شبکه‌های اجتماعی بر مهارت‌های ارتباطی و رضایت‌مندی زناشویی، دومین همایش ملی سبک زندگی و خانواده پایدار، ۱-۸.
- پرتو، زهرا و سید ولی‌الله، موسوی. (۱۳۹۴). تأثیر استفاده از شبکه‌های اجتماعی مجازی (اینترنت و تلفن همراه) و شبکه‌های تلویزیونی خارج از کشور (ماهواره) بر میزان

رضایت، سازگاری و صمیمیت زناشویی دانشجویان متأهل، پایان‌نامه کارشناسی ارشد، دانشکده علوم انسانی، دانشگاه آزاد اسلامی واحد رشت.
پور میدانی، سمیع؛ نوری، ابوالقاسم و سید شفتی، عباس. (۱۳۹۳). رابطه سبک زندگی با رضایت زناشویی، فصلنامه خانواده پژوهی، دوره ۱۰، شماره ۳۹، ۳۳۱-۳۳۴.

حسینوند پروانه و سواری کریم. (۱۳۹۷). مقایسه ویژگی‌های شخصیتی و احساس تنها‌یی دانشجویان کاربر و غیرکاربر شبکه‌های اجتماعی. روان‌شناسی بالینی و شخصیت (دانشور رفتار)،

<http://cpap.shahed.ac.ir/article-1-۱۲۱۲-fa.html>
حیدریان، خاطره. (۱۳۹۶). رابطه بین میزان و نحوه استفاده از شبکه‌های اجتماعی، بلوغ زودرس، احساس تنها‌یی، ارتباط با جنس مخالف و عملکرد تحصیلی در دانش آموزان دختر متوسطه اول شهرستان آبدانان، پایان نامه کارشناسی ارشد، دانشگاه علامه طباطبایی، دانشکده علوم تربیتی و روانشناسی.

رتبه جهانی ایران در شاخص توسعه فناوری اطلاعات و ارتباطات در سال ۲۰۱۶ قابل دیدن در سایت <Http://www.mehrnews.com/news/4013904>

rstmi، سودابه و فرج بخش، کیومرث. (۱۳۹۶). نقش احساس تنها‌یی در میزان استفاده از شبکه‌های اجتماعی مجازی، اولین همایش ملی علوم اجتماعی، علوم تربیتی، روان‌شناسی و امنیت اجتماعی، تهران، دانشگاه آلم طه - معاونت اجتماعی و پیشگیری از وقوع جرم دادگستری کل استان البرز، https://www.civilica.com/Paper-SPES01-SPES01_298.html

rstmi، سودابه. (۱۳۹۱). بررسی رابطه بین ویژگی‌های شخصیتی، سلامت روان، احساس تنها‌یی با میزان استفاده از شبکه‌های اجتماعی مجازی (مطالعه موردی فیس بوک) در بین دانشجویان شهر تهران، پایان نامه کارشناسی ارشد، دانشگاه علامه طباطبایی، دانشکده روان‌شناسی و علوم تربیتی.

سلیمانی، مجید. (۱۳۹۴). بررسی رابطه بین میزان استفاده از شبکه‌های اجتماعی مجازی تلفن همراه با اهمال کاری تحصیلی، احساس تنها‌یی و سلامت روان در دانش آموزان پسر سوم دبیرستان شهر قم، پایان نامه کارشناسی ارشد، دانشگاه علامه طباطبایی تهران، دانشکده علوم تربیتی و روانشناسی.

صادقی موحد، فریبا؛ فرجی، رباب و شیخ نورانی، مریم. (۱۳۹۴). بررسی رابطه بین استفاده از شبکه‌های اجتماعی بر اعتیاد به اینترنت و احساس تنها در دانش آموزان. هفتمین همایش بین‌المللی روانپژوهی کودک و نوجوان، ۲۴ تا ۲۳ اردیبهشت ۱۳۹۴، ایران، تهران.

فتحی، سروش؛ وثوقی، منصور و سلمانی، گودرز. (۱۳۹۳). بررسی رابطه مصرف شبکه‌های اجتماعی مجازی با سبک زندگی جوانان، فصلنامه مطالعات جامعه‌شناسی جوانان، سال چهارم، شماره سیزدهم، صفحات ۸۸-۶۹.

فرهادی نیا، مسعود؛ ملکشاهی، فریده؛ جلیلوند، مانیا؛ فروغی، سعید و رضائی، سیمین. (۱۳۹۴). بررسی ارتباط بین اعتیاد به اینترنت و سلامت عمومی دانشجویان دانشگاه علوم پزشکی لرستان، فصلنامه علمی پژوهشی دانشگاه علوم پزشکی لرستان، دوره هفدهم، شماره چهارم، ۷۲-۶۱.

قاسمی، بهزاد؛ رنجبر سودجانی، یوسف و شریفی، کبری. (۱۳۹۶). نقش عملکرد جنسی و تجربه شکست عاطفی در گرایش زوجین به روابط فرازناشویی، فصلنامه رویش روانشناسی، شماره ۱، شماره پیاپی ۱۸، ۶۸-۴۶.

کمال جو، علی؛ نریمانی، محمد؛ عطادوخت، اکبر و ابوالقاسمی، عباس. (۱۳۹۵). پیش‌بینی روابط فرازناشویی بر اساس هوش معنوی، هوش اخلاقی، رضایت زناشویی و استفاده از شبکه‌های اجتماعی با نقش تعديل کنندگی جنسیت، مجله مشاوره و روان‌درمانی خانواده، ۶، ۶۷-۳۹.

مجحدی، وحید؛ اسلامی، علی و جمال، سعید. (۱۳۹۳). بررسی وضعیت استفاده از شبکه‌های اجتماعی مجازی بین دانشجویان استان خراسان شمالی، فصلنامه دانش‌انتظامی خراسان شمالی، صص ۹۹-۸۵.

محمدیان، مرضیه. (۱۳۹۱). مقایسه اضطراب اجتماعی و احساس تنها در کاربران اینترنت، پایان نامه کارشناسی ارشد، دانشگاه آزاد اسلامی واحد تهران مرکزی، دانشکده امور اقتصادی.

مدرسی، فریبا؛ زاهدیان، سیدحسن و هاشمی محمد آبادی، نذیر. (۱۳۹۳). تراز سازگاری زناشویی و کیفیت عشق در متقاضیان دارای سابقه خیانت زناشویی و فاقد سابقه خیانت

زنashویی، ارمغان دانش، مجله علمی پژوهشی دانشگاه علوم پزشکی یاسوج، دوره ۱۹، شماره ۱.

مرامی، سانا ز و خادمی، علی. (۱۳۹۲). پیش‌بینی خیانت زنashویی بر اساس مؤلفه‌های هوش هیجانی، پایان‌نامه کارشناسی ارشد، دانشگاه آزاد اسلامی، واحد علوم و تحقیقات آذربایجان.

مغنى زاده، زهرا و وفایی نجار، علی. (۱۳۹۵). بررسی رابطه بین شبکه‌های دلبرستگی با اعتیاد به اینترنت در دانشجویان، مجله اصول بهداشت روانی، سال ۱۸(۴)، ۶-۲۲۰.

مقدم، کبری. (۱۳۹۵). بررسی تأثیر حضور زنان متأهل در شبکه‌های اجتماعی بر رضایت زنashویی زوجین (مطالعه موردی زنان متأهل شهر تهران، پایان‌نامه کارشناسی ارشد، دانشکده علوم اجتماعی، دانشگاه آزاد اسلامی تهران مرکزی.

منصوری، مرتضی. (۱۳۹۶). نقش میانجیگر احساس تنها در رابطه بین سرمایه اجتماعی و گرایش به شیوه اجتماعی، پایان‌نامه کارشناسی ارشد، دانشگاه آزاد اسلامی واحد شهر قدس، دانشکده روانشناسی و علوم تربیتی.

- Asher, S. R., Hymel, S., & Renshaw, P. D. (1984). Loneliness in children. *Child development*, 1456-1464.
- Bagarozzi Sr, D. A. (2007). Understanding and treating marital infidelity: A multidimensional model. *The American Journal of Family Therapy*, 36(1), 1-17.
- Burger, J.M. (1993)."Personality theories. New York: Wadsworth inc." (3rd ed.) Pacific Grove, CA: Brooks/Cole.
- Clayton, R. B. (2014). The third wheel: The impact of Twitter use on relationship infidelity and divorce. *Cyberpsychology, Behavior, and Social Networking*, 17(7), 425-430.
- Crane, R. M. (2005). *Social distance and loneliness as they relate to headphones used with portable audio technology* (Doctoral dissertation, Humboldt State University).
- Crane, R. M. (2005)."Social distance and loneliness as they related to headphones used with portable audio technology." Unpublished M.A. dissertation, Faculty of Humboldt State University Psychology and Counseling, pp 5-12.
- Duygu. (2013). Mutlu bayraktar, Elif, Polat hopcan, Sinan, Hopcan, (2013). "Adoption of Social Networks and loneliness situations of candidate teachers", Sayt, pp.35-45.
- Esmaeili kia M. Golzari M. & Sohrabi F. (2013). The Effectiveness if Teaching Stress-coping Strategies to Enhance Marital Satisfaction of women after partners' Extramarital Affairs. Procedia -social and behavior sciences, 84(2013), 70-75.

- Gordon, K. C., Baucom, D. H., & Snyder, D. K. (2004). An integrative intervention for promoting recovery from extramarital affairs. *Journal of Marital and Family Therapy*, 30(2), 213-231.
- Hansen, D., Shneiderman, B., & Smith, M. A. (2010). *Analyzing social media networks with NodeXL: Insights from a connected world*. Morgan Kaufmann.
- Horowitz, L. M., & de Sales French, R. (1979). Interpersonal problems of people who describe themselves as lonely. *Journal of Consulting and Clinical Psychology*, 47(4), 762.
- Jensen, S. (2018). Social Media Usage: The Impact on Feelings of Depression or Loneliness.
- Kazemi, M. S., & Javid, M. M. (2015). Effect of infidelity therapy on improving mental health of betrayed women. *International Journal of Psychology and Counselling*, 7(2), 24-28.
- Krause-Parell, C. A. (2008). Loneliness in the school setting. *The journal of school nursing*, 24(2), 66-70.
- Kraut, R., Patterson, M., Lundmark, V., Kiesler, S., Mukophadhyay, T., & Scherlis, W. (1998). Internet paradox: A social technology that reduces social involvement and psychological well-being?. *American psychologist*, 53(9), 1017.
- Kraut, R., Patterson, M., Lundmark, V., Kiesler, S., Mukophadhyay, T., & Scherlis, W. (1998). Internet paradox: A social technology that reduces social involvement and psychological well-being?. *American psychologist*, 53(9), 1017.
- Loudová, I., Janiš, K., & Havíger, J. (2013). Infidelity as a Threatening Factor to the Existence of the Family. *Procedia-Social and Behavioral Sciences*, 106, 1462-1469.
- Milošević-Đorđević, J. S., & Žeželj, I. L. (2014). Psychological predictors of addictive social networking sites use: The case of Serbia. *Computers in Human Behavior*, 32, 229-234.
- Norton, A. M., & Baptist, J. (2014). Couple boundaries for social networking in middle adulthood: Associations of trust and satisfaction. *Cyberpsychology: Journal of Psychosocial Research on Cyberspace*, 8(4).
- Peplau, L. A., & Perlman, D. (1982). Perspectives on loneliness. *Loneliness: A sourcebook of current theory, research and therapy*, 1-20.
- Ranaei, S., Taghavi, M. R., & Goodarzi, M. A. (2016). The effect of loneliness on social networking sites use and its related behaviors. *Global journal of health science*, 8(8), 162.
- Rheingold, H. (1993). The Virtual Communication: Homesteading on the Electronic Frontier Reading. MA: Addison-Wesley.
- Ryan, T., & Xenos, S. (2011). Who uses Facebook? An investigation into the relationship between the Big Five, shyness, narcissism, loneliness, and Facebook usage. *Computers in human behavior*, 27(5), 1658-1664.
- Turkle, S. (1995). Life on the screen: Identity in the age of the Internet. London: Phoenix.

- Vellymalay, S. K. N. (2010). Loneliness and Social Dissatisfaction among Preschool Children/SOLITUDE ET INSATISFACTION SOCIALE PARMI LES ENFANTS D'AGE PRESCOLAIRE. *Canadian Social Science*, 6(4), 167.
- Weiss, R. S. (1973). Loneliness: The experience of emotional and social isolation.
- Zeitel-Bank, N., & Tat, U. (2014). Social media and its effects on individuals and social systems. *Journal Management, Knowledge, And Learning*.